

'כֹּוֹנָה טוֹבָה' | יַעַל גְּרוֹס רוֹזֵן

הָיָה מְאַחַר וְלֹא הִצְלַחְתִּי לִישֹׁן, שָׁמַעְתִּי אֶת אִמָּא מְדַבֶּרֶת בְּטֵלְפוֹן:
"אֲנִי עַיִפָּה כָּל כָּף, נִגְמָרִים לִי הַפּוֹחוֹת, אֶצְטַרֵּךְ לְקַחַת עוֹד מְשֻׁמְרוֹת.
בְּגִלְל הַמָּצָב אֲנִי חִיָּבֶת לֵהִיּוֹת בְּעִבּוּדָה, אֲבָל קִשָּׁה לִי, אֲנִי מוֹדָה".

לֹא יָדַעְתִּי אִם הִיא מְדַבֶּרֶת עִם סִבָּתָא אוֹ עִם אָבִיא בְּמִלּוּאִים
הִיא הַמְּשִׁיכָה לְדַבֵּר וּבִינְתָיִם הַשְּׁקֵתָה עֲצִיצִים.
"אֲנִי רַק רוֹצָה חֲמֵשׁ דְּקוֹת שָׁל שְׁקֵט, לְשִׁבֵּת עַל הַכְּרִסָּה, לְשִׁתּוֹת קִפָּה,
לְאָכַל פְּרוּסָה".

הקדמתי לקום, נכנסתי למטבח, להכין פריד נראה לי לא מסבד.
 גררתי בשקט בשקט את הפסא אל הארון, הלחם נמצא במדף העליון.
 מצאתי שקית עם לחמניות, בדרך נפלה קפסת העוגיות.
 נסיתי לתפס אותה קצת מאחר, מזל שזה רק התפזר ושום דבר לא נשבר.
 פתחתי במטבח את כל המגרות, חפשתי צלחת ואולי גם פרות.
 מצאתי גבינה חמאה ורבה, רציתי שאמא לא תהיה רעבה.

פתאום אמא נכנסה ואמרה בקול רם: "אלוהים אדירים! מה קורה כאן?
 המטבח הפוך, הכל מבלגן. צריך לנקות ונאחר לגן".

"אבל הכנתי לך פריד", התחלתי לבכות,
 "רציתי שיהיו לך חמש דקות".

אמא פתחה את הפה, אבל לא אמרה
 אף מלה.

רק חבקה אותי חזק חזק ללב שלה.

מדלית סליחה וסליחה

סליחה

סליחה